

virksomhed m. v., om kapring af luftfartøjer samt om beskyttelse af privatlivets fred.

Om baggrunden for lovforslaget oplyses i de ledsagende bemærkninger bl. a. følgende:

»Forslaget bygger på betænkning nr. 500/1968 om det kriminalretlige sanktionssystem m. v. i Grønland. Herudover foreslås en række ændringer i lovens første del »Om forbrydelser«.

Den danske straffelov gælder ikke for Grønland. Før 1954 bestod den grønlandske strafferet alene af den praksis, som de grønlandske sysselretter havde udviklet på grundlag af spredte bestemmelser i ældre lovgivning. Ved kriminallov for Grønland nr. 55 af 5. marts 1954 blev denne praksis i det væsentlige lovfæstet. Loven er med de ændringer, der følger af lov nr. 105 af 27. marts 1963, bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 288 af 2. juli 1963.

Loven er senere ændret ved lov nr. 288 af 9. juni 1971, jfr. anordning nr. 26 af 3. februar 1972.

Kriminallovens første del »Om forbrydelser« indeholder ud over en kort angivelse af de almindelige betingelser for strafbarhed en opregning og beskrivelse af de forhold, der skal anses for forbrydelser, og som i alt væsentligt er en forkortet og koncentreret udgave af den danske straffelovs specielle del.

Kriminallovens sanktionssystem adskiller sig derimod på væsentlige punkter fra straffelovens system. Kriminalloven er karakteristisk ved, at frihedsberøvende foranstaltninger som følge af den grønlandske retstradition indtager en meget tilbagetrukket plads i lovens sanktionssystem. Kun for farlige, erhvervs- og vanemæssige eller sjæleligt afvigende lovovertrædere indeholder loven hjemmel til at anvende frihedsberøvelse i form af anstaltsanbringelse eller lægelig behandling på hospital eller institution.

Lovens hovedsynspunkter er, at sanktionsfastsættelsen ikke skal ske i form af en straf, der udmåles i forhold til handlingens strafværdighed, men under hensyntagen til, hvad der er mest formålstjenligt for at afholde den enkelte lovbrøder fra nye lovovertrædelser. Reaktionssystemet rummer muligheder for at iværksætte forholdsregler, der tager sigte på den enkelte lovovertræders særlige behov. Der kan således sættes ind over for faktorer, som antages at være kriminalitetsfremkaldende, f. eks. alkoholmisbrug, ligesom man ved opdragelse, uddannelse, arbejds træning eller personlig støtte kan lette hans sociale tilpasning.

I den ovenfor nævnte betænkning fremhæves, at de undersøgelser, der er foretaget siden kriminallovens ikrafttræden, viser, at de praktiske muligheder for at gennemføre lovens forsorgsmæssige foranstaltninger har været begrænsede. Dette skyldes dels utilstrækkelige institutionsmæssige muligheder, dels at det ikke har været muligt at opbygge en organiseret tilsynsvirksomhed. Disse forhold